

2016 augusztus 29

Egyedül vagy magányosan!

[1Móz 2,18](#) És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek **egyedül** lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt.

Korunk nagy betegsége az egyedül élők számának növekedése, és az elmagányosodás. Úgy olvassuk a Prédikátorok könyvében, hogy: Hogyha együtt fekszenek is ketten, megmelegszenek; az egyedül való pedig mi módon melegedhetik meg?

Tehát elmondhatjuk, hogy az egyedüllét nagyon rossz, de ennél még rosszabb az elmagányosodás. Van olyan egyedüllét, amelyhez nem okvetlenül társul a magányosság, és van oly nem egyedül, hanem házasságban élő élet, amely az együttlét az együtt élés dacára is sivár és magányos. Hogy van ez?

Választ Jézus Krisztus életéből meríthetünk.

[Jn 8,29](#) És a ki küldött engem, én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek.

Az Istennek való engedelmesség velejárója, hogy Isten nem hagyja az embert egyedül, ha azokat cselekszi, amik az Ő akarata. Ahoz, hogy egy bizonyság megálljon, legalább két ember egybehangzó bizonytsága kell. Ez az, ami megvolt az Úr Jézusban.

Ján 8:15 Ti test szerint ítélték, én nem ítélek senkit.

Ján 8:16 De ha ítélek is én, az én ítéletem igaz; mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, a ki küldött engem.

Ján 8:17 A ti törvényetekben is meg van pedig írva, hogy két ember bizonyágtétele igaz.

Ján 8:18 Én vagyok a ki bizonytságot teszek magamról, és bizonytságot tesz rólam az Atya, a ki küldött engem.

Istennek ígérétei vannak arra vonatkozóan, hogy Ő soha sem feledkezik meg az Ővéiről, és el sem hagyja Őket.

Ján 14:18 Nem hagylak titeket árvákul; eljövök ti hozzátok

Ézs 49:15 Hát elfeledkezhetik-é az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én te rólad el nem feledkezem.

A hívő ember lehet egyedül, de sohasem lehet magányos, mert az hitetlenség, hiszen Isten az Ő ígéréteit mindenkor betartja, és beköltözik a hívő ember szívébe, Szent Lelke által, és örökre vele van, nem engedi, hogy magányos legyen, mert gondoskodik Testvérekről, vigasztalásról, tanításról, testi és lelki eledelről, tehát a magányosság érzése bűn és hálátlanság.

Zso 37:25 Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja pedig kenyérkéregetővé.

De lássuk csak, mit ír a biblia az engedetlenekről, nekik milyen sorsuk lesz?

Ézs 8:20 A tanításra és bizonytságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, a kiknek nincs hajnalok:

Ézs 8:21 Úgy bolyongani fognak a földön, szorongva és éhezve; és lészen, hogyha megéhezik, felgerjed és megátkozza királyát és Istenét, s néz fölfelé,

Ézs 8:22 És azután a földre tekint, és ímé mindenütt nyomor és sötétség, és szorongatásnak éjszakája, ő pedig a sűrű sötétben elhagyatva!

És ugyanakkor milyen sors vár az Úr tanítványaira, akik hűségesen kitartanak az Úr mellett?

Luk 11:23 A ki velem nincs, ellenem van; és a ki velem nem takar, tékozol.

Luk 22:28 Ti vagytok pedig azok, kik megmaradtatok én velem az én kísérteteimben;

Luk 22:29 Én azért adok néktek, miképen az én Atyám adott nékem, országot,

Luk 22:30 Hogy egyetek és igyatok az én asztalomon az én országomban, és üljete királyi székeken, ítélvén az Izráelnek tizenkét nemzetségét.

Ján 17:24 Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál: mert szerettél engem e világ alapjának felvettetése előtt

Jézus Krisztus az Atya szeretetére hivatkozik, amikor kéri Istent, hogy azok is ott lehessenek Vele a Mennyben, akiket Néki adott, vagyis mi érettünk imádkozott, vagyis nem csak itt a földön, hanem az örökkévalóságban is együtt leszünk az Úrral, ezért nem vagyunk magányosak, hanem nagyon hálásak, hogy amit megígért az Úr nekünk, azt be is fogja teljesíteni ama napon. Ámen.

Zimonyi Péter